

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 481/2026
29.04.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због противправног дела које је у закону одређено као кривично дело неовлашћено коришћење туђег возила из члана 213. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Александра Табакова, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Новом Саду К 1402/2023 од 22.07.2025. године и КВ 1712/2025 од 28.01.2026. године, у седници већа одржаној дана 29.04.2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Александра Табакова, поднет против правноснажних решења Основног суда у Новом Саду К 1402/2023 од 22.07.2025. године и КВ 1712/2025 од 28.01.2026. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду К 1402/2023 од 22.07.2025. године одбачен је захтев браниоца окривљеног за награду за одбрану од 11.06.2025. године, као недозвољен.

Решењем Основног суда у Новом Саду КВ 1712/2025 од 28.01.2026. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног изјављена против решења истог суда К 1402/2023 од 22.07.2025. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Александар Табаков, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијана решења и одлучи да трошкови одбране буду исплаћени из буџета или их укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је

одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује да је побијаним правноснажним решењима на штету окривљеног учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, јер је суд окривљеног, који је дело извршио у стању неурачунљивости и према коме је изречена мера безбедности, ослободио плаћања трошкова кривичног поступка, а побијаним решењима је одбио захтев за накнаду трошкова одбране наводећи да те трошкове плаћа окривљени јер је у питању изабрани бранилац.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Из списка предмета произлази да је правноснажним решењем Основног суда у Новом Саду К 1402/23 од 15.03.2024. године према окривљеном АА изречена мера безбедности обавезног психијатријског лечења на слободи и истим решењем је окривљени ослобођен од обавезе плаћања трошкова кривичног поступка, сагласно члану 264. став 4. ЗКП. Решењем Вишег суда у Новом Саду КЖ1. 136/24 од 03.04.2025. године одбијена је жалба браниоца окривљеног изјављена против решења Основног суда у Новом Саду К 1402/23 од 15.03.2024. године. Бранилац окривљеног, адвокат Александар Табаков је у поднеску од 11.06.2025. године истакао захтев за накнаду трошкова кривичног поступка који су опредељени у укупном износу од 144.000,00 динара и то износ од 31.500,00 динара на име приступа на главни претрес од 31.01.2024. године, износ од 31.500,00 динара на име приступа на главни претрес од 15.03.2024. године, износ од 54.000,00 динара на име жалбе против решења којим је изречена мера безбедности од 12.04.2025. године и износ од 27.000,00 динара на име састава трошковника од 11.06.2025. године.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП, прописано је да када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије, или се окривљени ослободи од оптужбе изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до б) тог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3), као и награда вештака стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда. Одредбом члана 266. ЗКП, одређено је да награда и нужни издаци браниоца и пуномоћника оштећеног као тужиоца или приватног тужиоца дужно да плати заступано лице, без обзира ко је по одлуци суда дужан да сноси трошкове кривичног поступка, осим ако по одредбама тог законика награда и нужни издаци браниоца падају на терет буџетских средстава суда, те да ће се, ако је окривљеном постављен бранилац, а плаћањем награде и нужних издатака би било доведено у питање издржавање окривљеног или издржавање лица које је он обавезан да издржава, награда и нужни издаци браниоца исплатити из буџетских средстава суда.

Када је у кривичном поступку изречена мера безбедности обавезног психијатријског лечења и првостепени суд својим решењем на основу члана 264. став 4. ЗКП одлучио да окривљеног ослободи од дужности да накнади трошкове кривичног

поступка, као што је у конкретном случају, треба имати у виду одредбу члана 265. став 1. ЗКП, односно да кривични поступак према окривљеном није обустављен, нити је одбијена оптужба, односно окривљени није ослобођен од оптужбе, те нема законских услова да нужни издаци и награда браниоца окривљеног падну на терет буџетских средстава суда.

Поред тога, у предметном кривичном поступку адвокат Александар Табаков окривљеном није био постављен као бранилац по службеној дужности (у ком случају би евентуално, награда и нужни издаци браниоца могли бити исплаћени из буџетских средстава ако се утврди да би њиховим плаћањем било доведено у питање издржавање окривљеног или лица које је он обавезан да издржава), већ изабрани бранилац по пуномоћју у списима предмета, те је у смислу члана 266. ЗКП, награду и нужне издатке дужно да плати заступано лице, без обзира ко је по одлуци суда дужан да сноси трошкове кривичног поступка.

Стога су оцењени као неосновани наводи захтева браниоца окривљеног да су побијана правноснажна решења донета уз учињену повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић